

ἀλλ' ἡ τέχνη τοῦ ἀδαμαντοπόλου ἢ χρυσοχοῦ δὲν ὑπάρχει, αἱ κυρίαὶ δὲν φέρουσι πολὺ τιμὰ εἶδη, τὸ μόνον κόσμημα συνίσταται εἰς πόρπας ἐξ ὀστράκου ἰκανῶς μεγάλας, ἃς φέρουσιν ἐν τῇ κόμῃ τῶν πεποικιλμέναις ἐνίοτε μὲ κοράλιον τοῦτο δὲ ὡραίαν ποιεῖ ἀντίθεσιν πρὸς τὰς μεγαλοπρεπεῖς μελαίνας τρίχας τῶν. Ἐκ τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου, τοῦ ὀρειχάλκου καὶ τοῦ χάλυβος, κατασκευάζουσι κομβία, κοσμήματα διὰ τὰς ταμβακοθήκας καὶ λαβὰς ξιφῶν. Μεταχειρίζονται δὲ χρυσοῦ φύλλα πρὸς διακόσμησιν τῶν ναῶν καὶ τῶν θιάτρων, πρὸς διαποικίλσιν κιβωτίων καὶ ῥιπιδίων ἐκ μετὰξής κατασκευασμένων.

Χωρικὸς Ἰάπων.

Μία τῶν σπουδαιότερων βιομηχανιῶν εἶναι ἡ τῆς κατασκευῆς ὀρειχαλκίνων σκευῶν, εἴτε πρὸς κόσμησιν εἴτε πρὸς ὠφέλειαν. Ἐν Ἰετσίβω ἡ κατασκευὴ αὕτη εἶναι ἀφθονωτέρη καὶ μᾶλλον ἐντελής. Αἱ κάλπαι καὶ τὰ μεγάλα ἀγγεῖα, δι' ὧν κοσμοῦνται οἱ ναοὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, εἰσὶ πολλάκις μέγιστα, κομψῶς κατασκευασμένα καὶ ἀρίστης ἐργασίας· ἔχουσι λιθανιστήρια, κυροπήγια, κώδωνας παντὸς εἴδους κύπελα, λυχνίας, λεκάνας, πάσης μορφῆς παριστῶνται ζῶα καὶ φυτὰ κ.

Οἱ Βυρσοδέψαι καὶ ὑποδηματοποιοὶ ἀποτελοῦσι τάξιν ἰδίαν, εἰς κατωτάτην βαθμίδα τῆς κοινωνικῆς κλίμακος. Νῦν ὅμως τὰ πλεῖστα ἐκ βύρσης ἀντικείμενα γίνονται ἐξ ὑλικῶν εἰσαγομένου ἐξ Εὐρώπης. Οἱ βυρσοδέψαι, οἱ καλούμενοι «Γέτας» εἰσὶν ὡς λέγουσιν, ἀπόγονοι καταδίκων πρέπει δὲ νὰ ζῶσι πάντοτε ἐν τοῖς αὐτοῖς χωρίοις καὶ οὐδέποτε νὰ εἰσέρχονται εἰς τινα κώμην ἀνήκουσαν εἰς ἑτέραν τάξιν. Ἐξ αὐτῶν ἐκλέγονται καὶ οἱ δῆμιοι.

Οἱ παντὸς βαθμοῦ ζωγράφοι ἀποτελοῦσι τάξιν λίαν πολυάριθμον· εἰσὶν ἰκανώτατοι ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ αὐτῶν κλάδῳ· ἐν τούτοις τὰ εἰκονογραφήματα αὐτῶν δὲν διακρίνονται διὰ τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰ γραφόμενα ἀντικείμενα, καὶ δὲν γνωρίζουσιν ἔτι καλῶς τὴν τοπογραφίαν ἀλλὰ τὰ ζωγραφήματα ἀνθέων, ζώων, πτηνῶν ἢ ἰχθύων εἰσὶν ἀληθῶς ἀξιοσημεῖατα.

Ἡ κατασκευὴ ψιαθῶν, καὶ σκιαδῶν, ἐπάσχολεῖ χιλιάδας τεχνιτῶν. Μεταχειρίζονται πρὸ πάντων ἄχυρον ἐξ ὀρύζης, καὶ φλοιὸν καλάμου. Αἱ ψιάθαι πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐδάφους ἔχουσιν ἐξ ποδῶν καὶ τριῶν δακτύλων μῆκος, τριῶν ποδῶν καὶ δύο δακτύλων πλάτος, καὶ τεσσάρων δακτύλων πυκνότητα, αἱ σκιαδὲς ἐκ καλάμου λίαν λεπτῶς ἐσχισμένου καὶ εἶτα χρωματιζομένη κατασκευάζονται, εἰσὶ κομψόταται, καταλληλόταται πρὸς ὑπεράσπισιν κατὰ τῆς θερμότητος.

Οἱ πιλοποιοὶ ὀλίγην ἔχουσιν ἐργασίαν διότι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν κατοίκων δὲν καλύπτουσιν ποτὲ τὴν κεφαλὴν· μέγα ἀλεξίβροχον ἐκ χάρτου χρησιμεύει πρὸς ὑπεράσπισιν εἴτε κατὰ τῆς βροχῆς εἴτε κατὰ τοῦ ἡλίου. Τινὲς ὅμως τάξις τῆς κοινωνίας, ἐπὶ παραδείγματι οἱ στρατιωτικοί, οἱ κληρικοὶ κ.λ. φέρουσιν εἶδος τι, καλύμματος, εἴτε ἐκ καλάμου εἴτε ἐκ ξύλου.

Δὲν ὑπάρχουσι μέγала ἐργαστάσια ὑελοποιοῦντες διότι δὲν μεταχειρίζονται οὔτε εἰς παράθυρα οὔτε εἰς φιάλας· κατασκευάζουσιν ἀληθῶς, φιάλας ἐν αἷς θέρουσιν ἀρωματικὸν ὑγρὸν διὰ τὰς κυρίας, καὶ καρφίδας ἐξ ὕλου πρὸς στερέωσιν τῆς κόμης· αἱ καρφίδες αὗται ἔχουσιν ὡς κόσμημα μεγάλην σφαιρὰν περιέχουσαν ὑγρὸν κεχρωματισμένον.

Οἱ ζαχαρπλάσται εἰσὶ πολυάριθμοι καὶ ἰκανώτατοι· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατασκευάζουσι τὰ ἐμπορευμάτων εἰς τὰς γωνίας ὁδῶν. Τὰ γλυκύσματα εἰσὶν ἐν τῶν κυριωτέρων ἐδεσμάτων τῆς ἰαπωνικῆς μαγειρικῆς. Εἰς τὰ παγωτὰ δίδουσι σχῆμα καρπῶν, ἀνθέων, ἰχθύων, πτηνῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, καὶ τὰ πωλοῦσιν ἐν κομψοτάτοις κιβωτίοις.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἰάπων ἐπίτροπος παρὰ τῇ ἐν Βιέννῃ ἐκθέσει, εἶδε τὴν Γραφήν, καὶ ἠπόρησε πῶς τὸ βιβλίον τοῦτο θεωρήθη ἄξιον ἵνα μεταφρασθῇ εἰς τοσαύτας γλώσσας. Ἠγόρασε ἀντίτυπον εἰς Κινεζικὴν γλῶσσαν τὸ ἀνέγνωσεν, καὶ ἐπίσθη περὶ τῶν ἀληθειῶν ἃς εἶδασκε. Ἐπαμειβῶν εἰς Ἰετσίβω, νῦν τὸ Τοκίον, ἀνηνέχθη εἰς τοὺς ἀμερικανοὺς Ἰεραποστόλους ὅπως βαπτίσωσιν αὐτόν. Ἐκτοτε ἠγόρασε ναὸν εἰδωλοατρῶν

πρὸς χριστιανικὴν λατρείαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἡ χριστιανοὶ ἱεραπόστολοι τελοῦσι τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς των.

— Ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως τρεῖς κλέπται καθήμενοι ἐπὶ λόφου τινὸς εὐωχοῦντο νύκτωρ. Ἐν ᾧ δὲ διελέγοντο, συμπέσοντας τοῦ λόγου περὶ βρυκολάκων καὶ λοιπῶν φαντασμάτων, οἱ μὲν δύο διεστίνοντο ὅτι ὑπάρχουσι φαντάσματα καὶ ἐροῦντο αὐτὰ, ὁ δὲ τρίτος, ἄφ' οὗ εἰς μάτην προσεπάθησε νὰ τοὺς μεταπέσει, εἶπεν ὅτι δὲν τὰ φοβεῖται διότι δὲν ὑπάρχουσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκείνοι ἠπίστου ἐστοιχημάτησεν ὅτι ἠδύνατο τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς κρανίον ἐκ νεκροταφείου μίαν ὥραν ἀπέχοντος. Λαθὼν λοιπὸν τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα μετέβη ἐκεῖ, ἀνέσκαψε τάρωντινὰ, ἔλαβεν ἓν κρανίον καὶ θέσας αὐτὸ ἐντὸς μανδηλίου ἐπέστρεψεν. Τὸ μεσονύκτιον εἶχε παρέλθει. Ἀφ' οὗ διήγυσσε τὸ ἤμισι τῆς ὁδοῦ ἠσθάνθη τὸ κρανίον ἐντὸς τοῦ μανδηλίου κινουμένων. Ἐφρίκασε καὶ ἐβεβαιώθη περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν βρυκολάκων τὸ κρανίον ἐκινεῖτο, οὗτος δὲ, μολοντί ἔστρεψε σύσσωμος, μὴ θέλων ὅμως νὰ γείνη καταγέλαστος εἰς τοὺς συντρόφους του, σπεύδει, ὑπερπηδᾷ χάνδακας καὶ βυάκια, καὶ μετ' ὀλίγον ῥίπτει τὸ κρανίον πρὸ τῶν συντρόφων του καὶ καταπίπτει ἡμιθανής. Οἱ σύντροφοι σπεύσαντες νὰ τὸν περιποιηθῶσι εἶχον προσηλωμένα τὰ βλήματα τῶν ἐπὶ τοῦ σαλευομένου κρανίου, καὶ μετ' ὀλίγον βλέπουσι μὴν ἐξεληθόντα αὐτοῦ καὶ φεύγοντα. Ἀμέσως τὴν φρίκην των διεδέχθη ἀκούσιος γέλωσ, καὶ ἄφ' οὗ ἀνέλαθεν ὁ σύντροφός των, διηγήθησαν τὸ πρᾶγμα εἰς αὐτὸν ὅστις μολίς ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὰ τρέμοντα εἰσέτι μέλη του.

— Κακούργος ἀπήχθη εἰς τὴν ἀγχόνην· ἄμα δὲ, θεωμένου πλήθους ἀνθρώπων, ἀνεκλύσθη, ἀνέκραξε· Σταθῆτε! ἔχω νὰ εἶπω τί! Ἀμέσως λοιπὸν τὸν κατεβίβασαν (διότι ὑπάρχει νόμος νὰ ἀκούσασιν ὅτι θελήσῃ νὰ εἶπῃ ὁ μέλλων νὰ φουευθῇ κατάδικος). Ἠρώτησαν λοιπὸν, Τί ἔχεις νὰ εἶπῃς; ὁ δὲ, Ὅλοιον ἀκόμη ἂν ἠθέλατε ἀνεκλύσει τὴν ἀγχόνην, ἦ-θελον πνιγῆ, ἀπεκρίθη. Πάντες τότε καὶ ἄκοντες ἐκάγχασαν διὰ τὸ ἀπρόοπτον τοῦτο, ὁ δὲ βασιλεὺς ὅστις ἔμαθε τὰ διατρέξαντα, εὐχαριστήσας τῶν ἐχάρισεν τὴν ζωὴν.

— Τοῦρκος βαδίζων ἀπροσέκτως, προσέκρουσεν ἐπὶ ἵππου φέροντος ἀναβάτην Γάλλον. Ὅργισθεις εἶπεν ἀποτόμως πρὸς αὐτόν. «κὴρ ἔλ» (στραβώσου), ὁ Γάλλος ὅμως ἱππεὺς νομίσας ὅτι ἠρώτησεν αὐτόν: quelle heure?, ἐξήγαγεν ἀμέσως τὸ ὥρολόγιόν του καὶ τῶ ἀπήγησε: ein heure. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῇ τουρκικῇ (σὲν κὴρ) σημαίνει «ἐσὺ στραβός» ὀργισθεις ὁ Τοῦρκος ὤρμησε πρὸ τοῦ ἵππου καὶ συνεπλάκη μετὰ τοῦ Γάλλου. Τότε ἡ ἀστυνομία τοὺς ἀπήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. Ἀνακρίθέντων δὲ ἀνεκαλύφθη ὅτι αἰτία τῆς συμπλοκῆς ἦτο ἡ ἀγνοία τῆς διαλέκτου ἀλλήλων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Ἐν Τραπεζοῦντι ὑπάρχει ἡ παροιμία, «Πολλὰ μὴ λεγνύντες, τσακοῦνταν τὰ μέσσα σ',» δηλ. πολὺ μὴ λεπτυνῆς, διότι σπῆ ἡ μέση σου, λεγομένη ἐπὶ τῶν θελόντων νὰ μιμηθῶσι τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν τρυφήν, τὴν πολυτέλειαν κτλ. καὶ κινδυνεύοντων νὰ καταγελασθῶσι, ἢ ἐπὶ τῶν μὴ εὐχαριστομένων τοῖς μικροῖς, τῶν ὁποίων θέλουσι ποτε στερηθῆ παρὰ Θεοῦ, τοῦ ταπεινούντος τοὺς ὑψοῦντας ἑαυτοὺς καὶ ὑπερηφάνους ἐν τῶ κόσμῳ τούτῳ. Προέκυψε δὲ ἡ παροιμία αὕτη ἐκ τοῦ ἐξῆς μύθου. Ἡθέλησε

ποτε νὰ μεταβῆ εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἁγίου Τάφου τὸ σῆτινον ἄλευρον, εἶπε λοιπὸν πρὸς τὸ ἀραβοσίτινον: «Ἐως νὰ ἐπιστρέψω, σὺ γίνου ψωμί, φραντσόλα, κουλούρι, παντισπᾶνα καὶ μακαρόνι.» Τὸ δὲ ἀραβοσίτινον ἄλευρον ἠρώτησε «Νὰ γίνω καὶ καταίρι;» «Ὁχι, ἀπεκρίθη, πολλα μὴ λεγνύντες τσακοῦνταν τὰ μέσσα σ'» I. Π.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

[Ἐκ τῶν τοῦ ποιητοῦ Δέροντωρ].

Ὅπταν στιγμαὶ θλίψεως τὸν βίον μας κλονοῦσι
Καὶ τὴν ταλαίπωρον ψυχὴν ὀδυνοὶ πλημμυροῦσι,
Μίαν ἐκ στήθους προσευχὴν τὰ χεῖλη μας προσφέρουσι,
Ἦν ὡς σαπτὸν θυμίαμα εἰς τὸν Θεὸν προσφέρουσι.

Πολλὴν ἐγκλείει δύναμιν ἡ προσευχὴ ἐκείνη,
Ὅσπερ Ἀγγέλων μουσικὸν τὸ πνεῦμα καθηδύνη....
Υπάρχει ἀνεκλάλητος ἐν ταύτῃ ἁρμονία,
Ἐκπνέει θεῖον ἄρωμα, ζωὴ ἔπουρανία.

Βαρὺ φορτίον, τῆς ψυχῆς ὁ φόβος ὥσπερ λίθος
Ἐκσπᾶται καὶ τῶν θλίψεων σκεδάζεται τὸ πλῆθος.
Ἀνεπαισθήτως ἡ ἐλπίς τὸ πνεῦμα ἐλαφρύνει.
Καὶ μειδῶσαν τὴν ψυχὴν καὶ κλαίουςαν θαρρύνει....

[Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ].

II. ΚΟΡΕΣΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

The American Mail and Export Journal.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο μηνιαίως ἐκδιδόμενον ἐν Νέῳ Ὑόρκῃ περιέχει ποικίλας πληροφορίας περὶ τῆς βιομηχανικῆς καὶ γεωργικῆς προόδου πασῶν τῶν χωρῶν τῆς γῆς. Πάσας τὰς τελευταίας ἐφευρέσεις ἐν Ἀμερικῇ ἐν τε τῇ γεωργίᾳ καὶ ταῖς τέχναις. Εἰκονογραφείας παντοίων μηχανημάτων καὶ σκευῶν κοινῆς χρήσεως γεωργικῶν ἐργαλείων κλ. Χάρτης ἀριστός. Ἐτήσια συνδρομὴ δολλάρια 2 1/2 ἢτοι δραχμᾶς 15. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀθηναίδος.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ εὐρίσκονται τὰ ἐξῆς Περιοδικά: Ὁ Α'. Τόμος τῆς Ἀθηναίδος φρ. 2.

«LECTURES ILLUSTRÉES POUR LES ENFANTS» ἐκδιδόμενον ἐν Λωσάνῃ τῆς Ἑλβετίας εἰς φυλλάδιον 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενον διὰ 4 ἢ 5 ἀριστοτάτων εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἑτήσιας προπληρωτέας δρ. 2,50.

«L'AMI DE LA MAISON» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Παρισίαις εἰς μέγα φύλλον κοσμοῦμενον διὰ τριῶν εἰκόνων ὧν ἡ μία καλύπτει ὅλοκληρον τὴν πρώτην σελίδα. Τιμὴ συνδρομῆς φρ. 3.

Γνησίᾳ ἀμερικανικῇ τυπογραφικῇ ΜΕΤΑΛΛΗ, ἀρίστης ποιότητος πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναίδος ὁδὸς Ἐρμοῦ 261. Ἐκαστον κιβώτιον περιέχον διὰ 1 καὶ 100 δράμια τιμᾶται ἀπὸ δραχμᾶς 3:80, 5:00, 6:30, 7:60, 10:10 καὶ 12:60, τὰ δὲ μεγαλύτερα ἀναλόγως.

ΓΡΙΦΟΣ 9.

Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

Βρούσις

τιῆς

Μαχητής.

νη

